

УДК 379.823:821(100)](0.062)
П846

ЗМІСТ

П846 ПРОЧИТАНЕ: Читай. Записуй. Запам'ятовуй. — Київ :
Пабулум, 2018. — 208 с.

З кожною новою книгою переживаєш окреме маленьке життя. З новими емоціями, знаннями, натхненням. Натхненням робити щось. Принаймні — поділитися прочитаним, щоб продовжити враження від книги.

Воркбук «ПРОЧИТАНЕ» ми створили саме для цього. Тут можна занотувати думки, обрати щось зі списку рекомендацій для прочитання, — а, може, і створити власний? — та знайти ще багато корисного як для читачів-початківців, так і справжніх книгоманів.

Софія Філіпчук © обкладинка, ілюстрації, 2018
Євгеній Стасіневич © передмова, 2018
Пабулум © видання, 2018

1	ЄВГЕНІЙ СТАСІНЕВИЧ. Приватна літкритика	6
2	Читай	12
	Письменники радять прочитати	14
	Нобелівські лауреати	20
	Книжкове бінго	27
3	Записуй	30
4	Запам'ятовуй	188
	Книги, які я хочу прочитати	190
	Мої улюблені книги	194
	«Позичені» книги	198
	Що я читаю	200

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

ПРИВАТНА ЛІТКРИТИКА

Те, що читачу в якийсь момент починає хотітися писати, — річ абсолютно логічна і правильна: не все ж лишень споживати, можна і продукувати. Хоча справедливо і те, що читання — то таки серйозна робота: сприймати сам процес винятково як ненав'язливий і принагідний відпочинок може хіба той, хто сам до такого способу «відволіктися» вдається вкрай рідко; а їм віри нема. Десь тут і виникає друга спонука якимось зафіксувати те, що ти про все це прочитане думаєш: доклав зусиль і не хочеш, аби за якийсь — як правило, дуже короткий — час від читання, окрім летких і минутих вражень, нічого не лишилось. Отак на перетині амбіцій і боротьби із забуттям постає щось подібне на літкритику, тобто — літкритика приватна: щоденникові записи «для себе».

Вже потім може з'явитися закономірне бажання десь це опублікувати, наприклад, викласти у соцмережі. А втім, це теж історія про амбіції, точніше — їхній приріст: мовляв, без моєї думки про цю книгу ані українська культура, ані людство як таке довго не протягнуть. Тут може трапитися певна кількість конфузів (якщо виявиться, що думка не аж така оригінальна чи принаймні не надто вправно виписана), хоча є правда і в тому, що здорове еґо стимулює талант. Словом, кому далі власні тексти показувати — справа так само приватна, як і та літкритика, що про неї хочеться подумати детальніше.

Але перед тим декілька слів про те, як ми читаємо і як то взагалі можна робити. Щоб довго не розводиться про план вираження (загальна архітектоніка тексту, стиль, тропи, виражальні засоби та реєстри письма) і план змісту (сюжет і фабула, теми й ідеї, персонажі та персональні авторські смисли), краще піти до чогось конкретного, приміром, до роману німця Германа Гессе «Гра в бісер». Мені він важить особливо й особисто, і це важливо у будь-якій літкритиці — фігура автора/дописувача/оглядача, того, чийми очима ми бачимо книгу.

Це філологія як наука не може собі дозволити розглядати в текстах минулого винятково відображення того, хто в ці тексти вглядається; філологія не може бути дзеркалом. А от літкритика від цього просто не може втекти — та й не має: погодьмося, часто цікавішим є те, що саме про той чи інший факт літератури думає Вірджинія Вулф чи там Семюел Джонсон, ніж те, чим цей факт є «насправді» (поза іншим — і в силу проблемності самого критерію «насправді»). Яскраві критики стають самодостатньою інстанцією важливого судження, хоча, річ ясна, віртуозність формулювань таки має намагатися наблизитись до такої-сякої точності й правдоподібності.

Так от, «Гра в бісер», яку я ніжно полюбив у ніжному віці п'ятнадцяти років (здається, ідеальний час для читання *opus magnum*-у Гессе), — якими способами її можна читати? Скажімо, формалістам — ну або тим, кого не аж так цікавлять «великі ідеї» — йдеться про те, що Гессе пише відчутно архаїчно як для 40-х років XX століття, зважаючи, що вже був не лише Кафка, але й Дьоблін. Довгими розгалуженими ре-

НОБЕЛІВСЬКІ

ЛАУРЕАТИ

[Читайте книгу про Україну >>>](#)

3

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

НАЗВА КНИГИ

ПОКОРА

АВТОР *Мішель Уельбек*

ВИДАВНИЦТВО *Клуб сімейного дозвілля*

почала(-в) читати *лютий 2018* . закінчила(-в) читати *лютий 2018*

к-сть сторінок *256* рік *2015*

жанр (худ. літ.) *антиутопія* тема (нон-фікшн)

паперова ☐ електронна ☒ аудіокнига ☐

ЧОМУ Я ЧИТАЮ ЦЮ КНИГУ

бо я читаю все, що потрапить до рук про університетських викладачів, особливо, якщо це про викладачів літератури. Я читаю все, що пише Уельбек. Я знав, що це дотепний жарт / фантазія про перемогу ісламістів у Франції

ВОНА НАДИХНУЛА МЕНЕ прочитати/подивитися/відвідати/написати...

включити Уельбека в лекцію про топових авторів сучасної світової літератури

ОЦІНІТЬ КНИГУ ЗА КРИТЕРІЯМИ

тема

сюжет

персонажі

мова та стиль

легкість читання

дизайн книги

Я Б ПОРАДИЛА(-В) ЦЮ КНИГУ

студентам і студенткам філології, студентам взагалі, викладачам, усім, хто любить французьку літературу, усім, хто має почуття гумору

МІЙ ВІДГУК:

Роман про викладача літератури в університеті – Франсуа, 40+, дослідник Гюїсманса, незначні екзистенціалістські проблеми. Трішки університетських інтриг, трішки еротики, розмірковування про наукові перспективи літературознавства. Тим часом у Франції стаються незворотні політичні зміни – це 2022 рік. Змінюється цілий стиль життя. Це прекрасна легенька й дотепна фантазія, не без сатири на сучасних французьких політиків, але й не без ноток застереження, що типово для антиутопій взагалі.

«Проте тільки література дарує відчуття доторку до іншої людської особистості в усій її повноті, з усіма вадами й величчю, обмеженістю, ницістю, заялуженими думками та забобонами; з усім тим, що зворушує її, зацікавлює, бентежить і викликає у неї огиду. Тільки література дозволяє спілкуватися з небіжчиком, причому ближче й ґрунтовніше, ніж якби ви говорили з другом; адже хоч якою давньою і глибокою була дружба, більш присутньої розмови, ніж із чистим білим аркушем, коли звертаєшся до незнайомця, – не вийде».

«Я відвернувся від екрану комп'ютера, зробив кілька кроків до вікна: хмара, подібна до сочевиці, з боками забарвленими у помаранч призахідного сонця, зависла над стадіоном імені Себастьяна Шарлеті – нерухома й байдужа, мов міжгалактичний космічний корабель».

ЗАГАЛЬНА ОЦІНКА:

заповнив РОСТИСЛАВ СЕМКІВ

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

НАЗВА КНИГИ

АВТОР.

ВИДАВНИЦТВО

почала(-в) читати закінчила(-в) читати

к-сть сторінок рік

жанр (худ. літ.) тема (нон-фікшн)

паперова ☐ електронна ☐ аудіокнига ☐

ЧОМУ Я ЧИТАЮ ЦЮ КНИГУ

ВОНА НАДИХНУЛА МЕНЕ прочитати/подивитися/відвідати/написати...

ОЦІНІТЬ КНИГУ ЗА КРИТЕРІЯМИ

тема

сюжет

персонажі

мова та стиль

легкість читання

дизайн книги

Я Б ПОРАДИЛА(-В) ЦЮ КНИГУ

..... [Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

МІЙ ВІДГУК:

ЗАГАЛЬНА ОЦІНКА:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
...

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

КНИГИ

НІКОЛИ НЕ ПОЗИЧАЙТЕ КНИГ ТИМ,
ХТО ХОЧ РАЗ ЇХ НЕ ПОВЕРНУВ;
МОЯ БІБЛІОТЕКА ЗАПОВНЕНА КНИГАМИ,
ЯКІ Я ВЗЯВ ПОЧИТАТИ.

Анатоль Франс

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)